

Nadir Rustamli, Lenetli Şehir

Şeytan tükü var o mənəyin üzündə
Ama ləhçini gizlətdirdi gözündə
Ovsunladı məni, aşiq oldum ona bir anda.
Necə oldu ki, bunu heç görmədim özüm də?

Get, yox ol daha, uzaq dayan!
Bil, bədənində uzaqdayam.
Güvətimi qırdın, parçaladın.
Eşitməyəcəm bir dəyalan.
Düşünmə artıq “yanındayam”!
Mən Öz Ünvanımdayam.
Yetər, məndən uzaq dayan!

Sən bu şəhərin ləhçisən
Bu şəhəri sən ləhçələmişən
Sən bu şəhərin ləhçisən
Bu şəhəri sən ləhçələmişən

Bitməsini istəmirdim, sözüm kəsir hisslərimi
And olsun bu saf sevgimə yoxluğun sarsıdır məni

Ama get, yox ol daha, uzaq dayan!
Bil, bədənində uzaqdayam.
Demişdin “səhsiz yaşamaram”
Sus! Sənə yoxdur zərər inam
Bütün dostlarımı itirdim.
Sonun başlığını gətirdin.
Bax! Məni yıxdın bitirdin.
Çıx get!

Sən bu şəhərin ləhçisən
Bu şəhəri sən ləhçələmişən (xor)
Sən bu şəhərin ləhçisən
Bu şəhəri sən ləhçələmişən (xor)
Buralar ruhunu itirmiş
Bu şəhəri sən ləhçələmişən (xor)
Sən bu şəhərin ləhçisən
Bu şəhəri sən ləhçələmişən (xor)

Bivəfa aləmdə sən yarı vəfadar istəmə
Şəhəri sən ləhçələdin